

Οροισκαταληξίας

1. Ζευχαρωτή

Ο πρώτος ετίχος οροισκαταληκτεί με τον δεύτερο
και ο τρίτος » » με τον τέταρτο.

(Τύπος ααββ)

π.χ.

Άκρα του τάφου ειωπή εγού κάμπο βασιλεύει· α
λαδεί πουλί, παύρνει επυρί κι η μάνα το γηλεύει· α
Τας μάτιας η πείνας εμφανίζεται μάτια η μάνα μυέται· β
ετέκει ο Σουλιώτης ο καλός παράρερος και κλαίει. β

(Δ.Σολωμός, «Ελευθεροί Πολιορκητές»)

π.χ.

Σ' Ανατολή και Δύση και Νότο και Βερία α
για την πατρίδα όλοι να χορευν μια καρδιά· α
επου πίστην του κανένας ελευθερος να γει, β
επου δόξαν του πολέμου να τρέξομεν μαζί. β

(Βελεεττινλής)

π.χ.

Η Φαντασία μας πάει άλλον, ετα τάρταρα και ετ' άστρα α
κ' είναι πλανέντρα μάχισσα και σένη σελοχιάστρα· α
μάνη δική μας η Καρδιά· γωνεις κι αγάπες δένει β
με τις πατρίδες αένθαλται· και βαρ να μην πεθάνω. β

(Κ.Παλαράς, «Η Φαντασία και η Καρδιά»)

Π.χ.

Α! κύριε, κύριε Ηλακάση
 ποιος ία βρείει να μας δικάει,
 μικρόν εμέ κι εβάς μεχάλο
 ίδια τον έναν και τον άλλο; α
α
β
β

(Κ. Καρυωτάκης)

Π.χ.

Γεια σου χαρά σου Βενετία
 πήρε τους δρόμους του νοσιά
 κι απ' το κατάρι το ψηλό
 τον άνερο παρακαλώ α
α
β
β

(Ν. Γκάτσος)

2. Πλεχτή

Μέσα εε ἔνα τετράβαχο συστοκαταληκτῶν
ο πρώτος στίχος με τον γρίτο
και ο δεύτερος >> με τον τέταρτο

(Τύπος αβαβ)

π.χ.

Σε χωρίς από την κόψη	α
του επαύλιου την τροφερή,	β
εε χωρίς από την δψη,	α
που με βία μετράει τη χη.	β

(Δ. Σολωμός, «'Υμνος εις την Ελευθερίαν»)

π.χ.

Κομματιαρένη κ' η Ήπειρο χελάει κ' εκένη,	α
κ' η Θεσσαλία εκορπίζει μια γανή σφρυγάδα.	β
Κρυμμένη επιν πολύπολη τη Ρωμιούνη	α
να να γανοίγω τη βασιλισσα Ελλάδα.	β

(Κ. Παλαράς, «Πατρίδες», Το Εορτό)

π.χ.

Κάλλιο χορευταράς να μουνα πέρι	α
κόλλες που να κρατώ και μολυβάκια,	β
Γα μερνα ευρεό χορό, χέρι με χέρι,	α
κ' όλα ρας του χιαλού τα καραβάκια.	β

(Γ. Σκαρίγης)

3. Σταύρωτή

Μέσα εε ἔνα τετράστιχο αραιοκαταληκτούν
ο πρώτος στίχος με τον τέταρτο
και ο δεύτερος >> με τον τρίτο

(Τύπος αββα)

π.χ.

Φυσάει τ' αεράκι μ' ανάλαυρη φόρα
 και τες τριανταφυλλίες αρχ' αλείει.
 Ετις καρδιές και επον πλάσιν βασιλεύει
 ράδινο βούρουνο, ώρα μυροφέρα.

α
β
β
α

(Κωνστίς Παλαρίας)

π.χ.

Πατρίδες! Αέρας, χρ, νερό, φωτιά! Στοιχεία
 αχαλαστά, και αρχή και τέλος των πλαεράτων,
 εε Τα περάσια ετη χαλίνη των μυνηράτων,
 Τα εας γαναθρώ, πρώτη και δεύτη ευτυχία!

α
β
β
α

(Κωνστίς Παλαρίας)

π.χ.

Πάλε γυνάει της άνειγνς τ' αχέρι
 επον πλάσιν μυετακίς αχέρις χλύκα,
 εαρ νύψ' η χρ, πόχει άμετρα άνδη προΐκα,
 λάμπει, ερώ εβητει της αυχής τ' αστέρι.

α
β
β
α

(Λορέντζος Ναβίλινς)

Π.χ.

Όρε γλυκιά. Ξαπλώνει ωραία δομένη.

α

η Αύγουστος στον Αγρίππη εαυτούρα.

β

Είναι νδονές τα μύρα στον αιθέρα,

β

και τινοτε η ψυχή μας δεν προεμένει.

γ

(Κώστας Καρυωτάκης, «Η Αύγουστος»)

Π.χ.

Είραβτε κατι φεχαρβαλιμένες

α

κινέρες. Ο άνερος, δταν περνάει,

β

ετίχους, ήχους παράγουντος γυπνάδει

β

ετις χορδές που κρέμονται εασ καδένες.

α

(Κώστας Καρυωτάκης,
«Είραβτε κατι...»)

4. Ζευχαροπλεχτίν

Μέσα σε ένα εγκάτιχο οροιοκαταλόγκτουν
ο πρώτος εσίχος με τον δεύτερο
ο τέταρτος » με τον πέμπτο
και ο τρίτος » με τον έκτο

(Τύπος ααβγγβ)

Π.Χ.

Μικρά τα καμαράκια του.
 Και τα παραδυράκια του,
 Κι όλο γικροπλαστένο.
 Τόσο γικρό, όσο που μπορεί
 Την ευτυχία να χωρή.
 -Τι κρίσια που έιναι γένε!

α
α
β
χ
χ
β

(Γεώργιος Δροσίνης, «Το καλύβι»)

Π.Χ.

Ο ρα προβρένει μοναχή
 η αμαρξα κάτια απ' τη βροχή,
 και δεν τη μέλει.
 Κι είναι δαν να την τυρανία
 πιòτερο η γέννη χειτονία,
 που δεν τη μέλει.

α
α
β
χ
χ
β

(Τέλλος Αγρας, «Αγάδα στη βροχή»)

Π.Χ.

Σας γέννησε και μέσα εσαυ μήλα
και βεργάλια και βαριά μοσχοβολάει
μια γάντα και ει το λόγο της φιλί,
κ' ένας της Ησίας λάτρισε και τρέμει,
ψυχή σ' από σάρκα, εκλαύει εε χαρέμι,
η λαζαρέμενη Ανατολή.

(Κωνστίνος Παλαρίδης, «Ανατολή»)

5. Ελεύθερη ή μετκτή (διέφοροι τύποι)

Π.χ.

Και παραπέρα ακόμα
στου δρόμου που περνούμε
τ' αιλάκι,
ψυχ μαυρομαλλούμε
του Ιανάτου είχε πιει
το φαρμάκι,
δελόνερο είχε ετρώμα
και ταΐρι.
α
β
γ
δ
ε
σ
δ
α
δ

(Κ. Παλαμάς, «Στο δρόμο που περνούσα...»)

Π.χ.

Τον Μήχανί τον πήρανε στρατιώτη,
καραριώτα γεκίνησε κι ώραιοι
με το Μαρί και με τον Παναγίτη.
Δεν υπέρεβε να μάθει καν το «επ'ώμου».
Όλο ρουφρουφίζε: «Κυρ-Δεκανέα,
αἴσε με να χυρίσω στο χωρίο μου...»
α
β
α
γ
β
γ

(Κ. Καρυτάκης)

Π.χ.

Δεν τραγουδώ, παρά ότι μ' αχάππησες
ετα περασμένα χρόνια
Και σε ήλιο, σε καλοκαιριόν προβάντερα
και σε βροχή, σε χιόνια,
δεν τραγουδώ παρά ότι μ' αχάππησες
α
β
γ
ε

(Ναριά Πολυδεύκη)

Ουροκαταλήξια - Ευνοπτικά

1. Ζευχαρωτή → 1ος - 2ος
3ος 4ος

2. Πλεκτή → 1ος - 3ος
2ος - 4ος

3. Σταυρωτή → 1ος - 4ος
2ος - 3ος

4. Ζευχαρεπλεκτή → 1ος - 2ος (ζευχαρωτή)
3ος - 6ος
4ος - 5ος (ζευχαρωτή)

5. Ελεύθερη ή μεκτή